

عنوان مقاله:

بررسی سرعت زمان در داستان «اردشیر بابکان» در روایت فردوسی بر اساس دیدگاه ژرار ژنت

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی ادبیات، زبان شناسی و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

مریم غفاری جاهد - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

ژرار ژنت در بحث روایت شناسی، به عناصر زمانی که در داستان نقش دارند اشاره می کند و این عناصر را در اشکال: تداوم، نظم و بسامد بیان می کند. هر یک از این عناصر می تواند به تنهایی یا در کنار سایر عناصر در پیشبرد روایت، نقش داشته باشد. داستان های حماسی را نیز می توان بر اساس این دیدگاه بررسی نمود. اردشیر بابکان از شاهان دوره اشکانی است که روایت دوران زندگی و پادشاهی وی در کتب تاریخی و به ویژه در اثری به نام کارنامه اردشیر بابکان به ثبت رسیده است. فردوسی نیز این داستان را با اندکی تفاوت در اثر بزرگ خود روایت کرده است. در این پژوهش با توجه به روایت شناسی و سنجش سرعت روایت از دیدگاه ژرار ژنت، سه عنصر، تداوم نظم و بسامد رادر این داستان بررسی نموده و به این نتیجه رسیده ایم که نظم و توالی منطقی در این روایت تابع روایت خطی است و دید گذشته نگر و آینده نگر کمتر در آن به کار رفته است. بسامد نیز اغلب مفرد و مساوی بوده و بیشترین عنصر داستانی در روایت شاهنامه برای ایجاد شتاب منفی، شامل توصیف و گفت و گو بوده که تحت تاثیر بر هم خوردن تعادل قرارداد و عامل شتاب مثبت نیز حذف بخشی از روایت و پرش از برهه های زمانی طولانی است.

کلمات کلیدی:

اردشیر بابکان، شاهنامه فردوسی، ژرار ژنت، سرعت روایت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1716777>

